

DOKTOR HAB. MARIAN GIERULA, PROF. UŚ 11 VIII 1955 — 21 IV 2020

Urodził się w Bielsku-Białej. W tym samym mieście ukończył też Technikum Mechaniczno-Elektryczne. W latach 1975—1979 studiował nauki polityczne o specjalności dziennikarskiej na Wydziale Nauk Społecznych Uniwersytetu Śląskiego w Katowicach. W tym okresie swojego życia zaangażował się w badania medioznawcze. Na trzecim roku studiów przeprowadził całościową analizę tygodnika lokalnego „Kronika Bielska” za lata 1956—1976. Badania te otworzyły Mu drogę do asystentury w Zakładzie Dziennikarstwa Uniwersytetu Śląskiego oraz do dalszego rozwoju naukowego. Media i komunikacja periodyczna stały się przedmiotem Jego aktywności zawodowej i pasją życiową.

1 lutego 1980 roku rozpoczął pracę w Zakładzie Dziennikarstwa Uniwersytetu Śląskiego, tam przeszedł kolejne stanowiska kariery naukowej. Stopień doktora uzyskał w lutym 1988 roku na Wydziale Nauk Społecznych Uniwersytetu Śląskiego. Przedmiotem Jego rozprawy doktorskiej były tygodniki lokalne. Pracę habilitacyjną pod tytułem *Polska prasa lokalna 1989—2000. Typologia*

i społeczne funkcjonowanie na podstawie książki napisanej w języku rosyjskim obronił 22 czerwca 2001 roku na Wydziale Filologii i Dziennikarstwa Państwowego Uniwersytetu Rostowskiego w Rostowie nad Donem w Federacji Rosyjskiej. Od 2003 roku do momentu powstania Instytutu Dziennikarstwa i Komunikacji Medialnej Uniwersytetu Śląskiego w 2019 roku był kierownikiem Zakładu Dziennikarstwa. Narodziny tego Instytutu nastąpiły, między innymi, za sprawą Jego wieloletnich starań.

W świecie nauki Profesor Marian Gierula rozpoznawalny był przez takie cechy, jak: otwartość, szczerłość, pracowitość i entuzjazm. Te wyznaczniki osobowości pozwalały Mu mobilizować do twórczej pracy zarówno swoich kolegów, jak i studentów. Jego zaangażowanie i profesjonalizm budziły uznanie w Polsce oraz za granicą. Dziesiątki publikacji naukowych, jakie napisał w języku i polskim, i rosyjskim, oparte zawsze — co należy podkreślić — na badaniach własnych, dotyczyły lokalnych i regionalnych środków masowego przekazu, a także mediów rosyjskich oraz mediów republik postradzieckich. Prace te weszły na stałe do dorobku nauk o komunikacji społecznej i mediach. Wzbogaciły wiedzę medioznawczą oryginalnymi ustaleniami.

To, co wyróżniało życie zawodowe Mariana Gieruli, to rozległość i wnikliwość dokonywanych przez Niego analiz. Medioznawstwo zakłada łączenie obu tych umiejętności, ale jako młoda dyscyplina domaga się określenia paradygmatu badań. Tym paradygmatem w pracy naukowej i dla Niego, i dla Katowickiej Szkoły Medialnej, którą współtworzył, były czas i przestrzeń.

Profesorowi Gieruli energii wystarczyło nie tylko do badań akademickich, przez wiele lat współpracował bowiem jako ekspert z redakcjami prasy, radia i telewizji na Śląsku. Swoją głęboką wiedzą z zakresu komunikacji lokalnej i regionalnej dzielił się z władzą państwową, przedstawicielami samorządu oraz biznesu medialnego. Przekonany był, podobnie jak Irena Tetelowska czy James D. Halloran (były przewodniczący IAMCR), o użyteczności badań nad dziennikarstwem i komunikacją medialną. Jego doświadczenie w kontaktach ze światem pozaakademickim utwierdzało Go w przekonaniu, że medioznawcy mogą dostarczyć praktykom pożytecznej wiedzy, a praktycy, tzn. redakcje, dziennikarze, wydawcy, politycy, przy odrobinie wysiłku potrafią z niej korzystać w interesie społecznym.

Odszedł z środowiska medioznawczego i świata mediów rzetelny Uczony i Akademik. Był mentorem i towarzyszem młodych badaczy mediów. Inspirował i prowadził studentów dziennikarstwa i komunikacji społecznej. Był wreszcie zaangażowanym członkiem kolegium czasopisma „*Studia Politicae Universitatis Silesiensis*”.

Bardzo nam Go brakuje

Marek Jachimowski, Damian Guzek